

LUTHERSK KIRKETIDENDE

INNHOLD

Å spille hverandre gode / Fra bokfronten / Fra bispedømmerådene og Kirkedepartementet

SØNDAGSTEKSTEN

Søndag før faste – Martin Synnes

Askeonsdag – Jørund Midttun og Hilde Barsnes

1. søndag i faste – Øystein I. Larsen

2. søndag i faste – Torbjørn Holt

Det går an å snakke og arbeide sammen selv om man ikke er enige om alt

Å spille hverandre gode

Det er med glad forventning, noen ambisjoner og beven jeg har sagt ja til å bli medredaktør i Luthersk Kirketidene. Som noen sikkert registrerte, ble dette slått opp i Vårt Land og gjenstand for en viss debatt. Jeg vil derfor presisere at jeg ble spurt om å bli medredaktør fordi redaksjonen for øvrig mente at jeg har noe

viktig å bidra med inn i tidsskriftets løpende samtaler. Jeg sa ja fordi jeg tror og håper det samme. Jeg sa ja fordi jeg hører hjemme i den MF-tradisjonen jeg har studert i og er blitt formet av, og fordi jeg kjenner meg igjen i det meste av det den står for. Jeg sa ja fordi jeg håper at vi som redaktørgruppe kan være ett (av

flere!) inspirerende eksempler på at det går an å snakke og arbeide sammen selv om man ikke er enige om alt, og finne mer ut av den uenige enheten.

Hva vil jeg med mitt engasjement i Luthersk Kirketidene?

Utgangspunktet for et slikt blad må være et ønske om å bidra til dyktiggjøring av oss som presteskap. Det handler både om å dele godt bakgrunnstoff og refleksjoner rundt de kommende søndagers prekeners, sette oss på sporet av verdifull litteratur og nære en åpen samtale om ulike felt innenfor teologien og prestehverdagen. Jeg ønsker at vi som fagblad kan være med på å styrke delekulturen, tillitskulturen, modningskulturen og tilgjengelighetskulturen i presteskaper.

1. Delekulturen: Mange av oss arbeider alene med prekenforberedelser og annen forkynnelse. Fordi vi ikke tenker på at vi kan ringe noen, fordi vi ikke tar tid til det, fordi vi ikke synes vi har noe å komme med eller noe å få av andre. Noen av oss har ukentlige tekstgjennomganger i prostiet. Noen få har laget egne prekensider hvor vi andre kan gå inn og kikke og låne. PF sitt fagråd for homiletikk har tatt initiativ til en prekenbank på nettet hvor man tar mål av seg til å få inn flere ulike typer prekeners til den enkelte søndag (som kan legges ut anonymt, så vi ikke bare leser våre forhåndsfavoritter.) Og vi har prestebledene våre. Men like gjerne kan jeg ringe en kollega som jeg synes er flink til å preke, og spørre om å få ideer og hjelp når jeg står fast før en søndag eller en begravelse. Eller spørre om vi skal utveksle noen prekeners og gi hverandre respons?

2. Tillits-kulturen: Jeg opplever at mange av oss er redde for å snakke fagteologi med kollegene. Redde for å bli "tatt på" troen og teologien vår; bli mistenkeliggjort, bli veid og funnet for lett, bli satt i bås og misforstått. Så blir vi tause, mange av oss som ikke trives på barrikadene i debattene. Dermed virker det som avstanden mellom partene i mange teologiske debatter er så ufattelig stor, mens mange av oss befinner oss i det store rommet mellom ytterkantene. Tillit staves likt forfra og bakfra, som for å minne oss om at tillit er noe vi bygger sammen. Da må vi øve oss i en samtalekultur hvor vi møter hverandre med

respekt og godvilje, åpenhet og tydelighet på en gang. Det utfordrer, slik jeg ser det, deler av "venstresiden" av kirken på deres selvforståelse som så veldig tolerante. Og deler av "høyresiden" på deres motstand mot at all teologi er tolket teologi og at begrepet "bibeltroskap" kan defineres ulikt.

3. Modningskulturen: Som presteskap har vi ulike styrker og svakheter i utøvelsen av vår prestegjerning. Noen er best som forkynnere, noen med sjelesorg, andre som liturger, og andre igjen som ledere, inspiratorer, debattanter. Vi har også ulik tilnærming til oss selv og

vårt eget arbeid - noen av oss har hele tiden det vi selv mestrer i fokus, mens andre av oss setter forstørrelsesglass på det vi opplever som egne svakheter

eller mangler. De fleste av oss trenger en paselig blanding av bekreftelse og utfordring for å utvikle oss videre. Da må vi våge å by på oss selv, ikke bare som fagteologer, men også i forhold til det som har med personlig utvikling å gjøre. Våge å gi hverandre konstruktiv respons, både på det vi synes er bra og på det vi ikke synes er bra.

4. Tilgjengelighetskulturen kan handle om mange ting. Jeg forstår det ikke som at prester skal være tilgjengelige alltid og over alt. Men jeg ser det som en viktig oppgave at prester er synlige og tilgjengelige der folk flest er. Presten er et sterkt religiøst symbol, også - eller kanskje særlig - for mennesker som ikke er aktiv del av et menighetsfellesskap. Derfor egner vi oss til å være påminnelse om Gud og den åndelige dimensjon ved tilværelsen og være påskudd for samtalen om tro og liv. Da må vi kunne snakke om troen vår på en forståelig og troverdig måte. Og hvis vi er prester i et område hvor folk flest ikke kjenner oss, er det bare å få på seg rundsnippen (for min del går jeg alltid i trøye og hettegenser med PREST på - kan vi ikke få i hvert fall ett, samlende alternativ til tradisjonell rundsnipp?)

Kjære kolleger - lykke til med et nytt presteår.

SUNNIVA GYLVER
gipsmaker@gylver.no

FRA BOKFRONTEN

Lettvint og dyptpløyende om Folkekirken

Jan Lindhardt: Folkekirke?

Kirken i det danske samfund.

Forlaget Hovedland, 2005

Biskopen til Roskilde, Jan Lindhardt, har skrevet en bok som heter "Folkekirke". Tittelen er rett nok satt med et spørsmålsteget til slutt, men her burde nok heller stått et utropsteget. For Lindhardt tror at Folkekirken i Danmark er et historisk lykketreff som også har fremtiden for seg. På bokas siste sider konkluderer han med å slå fast at "kirken er dybt afhængig af den kultur, som den til enhver tid udfolder seg i". Folk og kirke er sterkere sammenvevd i Danmark enn i de fleste andre vestlige land, og det går begge veier: "Det folkelige former kirken, men kirken har samtidig støbt det folkelige i sine former."

Lindhardt er overbevist om at kristendommen på avgjørende vis har formet den danske mentalitet. Forholdet er å likne med et skrapelodd: Det er ikke alltid mulig å se på overflaten hva som skjuler seg under. Men: "Skraber man lidt i os danskere, så kommer kristendommen frem. Der er nesten gevinst hver gang". Lindhardt vil bevare "den folkelige berøringsflate", og mener statskirkeordningen er en viktig premiss for denne. Av samme grunn vil han at Folkekirken fortsatt skal føre statens folkeregister (!), en ordning som meg bekjent ikke har sin make i noe annet vestlig land.

Lindhardts tro på den danske iboende kristelighet kan virke naiv. Inntrykket av skjønning blir av og til påtrengende. Men samtidig finner vi også, om enn i en populær fremstilling, dyptpløyende betraktninger om religionens fundamentale betydning for samfunnsfellesskapet, eksempelvis i behovet for felles

helligdager. Religiøse og nasjonale merkedager utgjør noe av den felles struktur som vi ikke tenker over til daglig, men som er en forutsetning for ikke å havne i "kulturell søvnløshed".

Lindhardt går naturlig nok inn på hensynet til religionsfriheten, og dennes forhold til statskirkeordningen. Han mener bestemt at Danmarks kirkeordning ikke truer denne fundamentale menneskerett. Han understreker at religionsfrihet ikke medfører "religionslikhet" i betydningen full sidestilling av ulike religioner. Det er utfra religionsfriheten i sin skjønneste orden at Dronningen som statens overhode ikke kan være verken katolikk eller scientolog, for slik er nettopp Danmarks identitet blitt formet. Her tenkes det altså ganske annerledes enn man gjorde i Den norske kirkes utvalg om stat og kirke ("Bakkevig-utvalget"), der nettopp religionsfrihetens konsekvens ble tolket i retning av størst mulig likebehandling av religionene i samfunnet, hvilket medfører statskirkeordningens utvikling.

Kan det likevel tenkes at den danske kirkeordnings dager en gang vil være over? Lindhardt håper i det lengste det ikke vil skje, og sier han vil føle seg utrygg i en komplett sekulær stat. Der kan nemlig alt i prinsippet skje, slik vi så det både i Sovjet og Nazi-Tyskland (!) Et samfunns bærende institusjoner trenger en form for overordnet religiøs eller ideologisk forankring, og hva kan da være bedre enn den kristne kirke? Men biskopen innser at båndene mellom folk og kirke en gang kan bli så løse at statskirkeordningen opp-

løses innenfra. Men han håper det ikke, "for det kan let blive et ringere samfund for mine børnebørn at leve i".

Boken er typisk dansk. Forfatteren nyter å polemisere og ytre seg politisk ukorrekt. Hans poenger er likevel verd ettertanke. For det er en dyktig teolog og en opplyst kulturpersonlighet som her skriver. Selv ble jeg ikke overbevist av hans harmoniske syntese mellom folk og kirke; men Lindhardt har minnet meg på at man ikke kan tenke ensidig prinsipielt om kirkeordningen. Da står man i fare for å overse hvordan denne, kanskje mer ubevisst enn bevisst, hos folk flest påvirker deres holdning til religiøs tro og etiske verdier. Det er ikke gitt hvordan disse ting vil påvirkes dersom stat og kirke skiller lag.

Så får det heller være at biskopen til tider blir uttallig lettvindt noen ganger, som når han eksempelvis fremsetter kun ett argument for sitt liberale homofilisin: "Vi mener heller ikke, at homofili er en sykdom eller en synd, men anerkjenner folks ret til selv at forme deres samliv og sexliv." Er saken så enkel?? Dette er en nedlatende måte å føye til side andres stand-

punkter på.

Likedan stusser jeg over å lese hvordan Lindhardt på den ene side markerer klare grenser for det representative demokrati som kirkelig styreform, samtidig som han noen siden lenger bak freidig hevder at politikere må styre kirken, for det klarer den ikke selv. Boka er altså både lettvindt og dyptpløyende, men avgjort lesverdig!

Epilog: Ikke alle danske biskoper tenker like idylliserende om den store harmoni mellom det danske folk og Folkekirken. Tidligere i høst rykket Lindhardts kollega i Ribe, Elisabeth Dons Christensen, ut og advarte mot den pågående avkristning i Danmark. Hun hevder at den grunnleggende kjenskap til den bibelske grunnfortelling er borte, og at folkekirkens fremtid er truet med mindre trosopplæringen gis høyeste prioritet. Dette er i sannhet andre toner enn de som lyder fra Lindhardts horn. Jeg er redd det er Christensen som har mest rett.

Halvor Nordhaug

Nyhet fra Luther Forlag

Anfinn Skaaheim

DET STØRSTE ER AT VI FÅR VÆRE FRISKE FORTELLINGER OM SMÅTT OG STORT

Forfatteren er viden kjent for sine gode historier og frodige fortellerevner. I denne ganske annerledes og uhøytidelige "biografien" tar han oss med inn i situasjoner og møter med mennesker som i tillegg til å more oss, kan lære oss både dette og hint.

Vi lærer mer om livets alvor når vi ler!

Kr 178,-

82-531-4483-0

Luther Forlag

Besøk oss på: www.lutherforlag.no

SØNDAGSTEKSTEN

Martin Synnes, Jørund Midttun, Hilde Barsnes, Øystein I. Larsen og Torbjørn Holt

Søndag før faste

26. februar 2006 (Opptrykk fra 02/2004)

Prekentekest: Joh 12,23-33

4 Mos 21,4-9; 1 Tim 2,4-6

Denne søndag i kirkeåret, på vei fram mot den største og første høytid, har vi for oss en tekst hvor perspektivet fortettes. Den samler viktige tråder i Johannesevangeliets rikt fasettete Jesus-fortelling. Fokus blir brått «timen» som rommer det viktigste og det vanskeligste i det oppdrag Faderen har gitt Sønnen. Det gjelder også for hans disipler som involveres i dette drama. Vil vi greie å henge med, og vil våre tilhørere greie å henge med? Den tekst det skal forkynnes over har en rekke ladede motiver, og vi kan komme til å ta ned for mange av dem og miste fokus. Men flere tilknytninger er mulige, i kontakt med nerven i det Johannes fremfor alt vil fortelle.

Til teksten

Søndagens prekenperikope er som vanlig et pedagogisk utsnitt. Det lønner seg å gå inn i en større del av Johannes' narrative konsept. Før nedtellingen for alvor starter med pasjonshistorie, har Jesus nådd et dramatisk og forbløffende klimaks av begeistring tilslutning. Han har utført den siste tegnhandling, Lasarus er reist opp av graven (kap 11). På vei inn i Jerusalem er profeten fra Galilea (7,52) blitt hyllet som Israels konge, han som skal forløse Sion (12,12-15). Jesu disipler strever med å henge med og skjønne denne oppfyllelse av profetien (v16), mens skaren som kommer fra

erfaringen ved Lasarus' grav, fortsatt går god for han (v17f). Hans motstandere kjenner nærmest på avmakt seg imellom; utsagnet i deres munn uttrykker både protest og ironi: «Ingen ting nytter; se, hele verden følger etter ham!» (12,19).

Så forandres scenebildet brått hos Johannes. To grekere kommer i fokus. Leseren fascineres av disse enslige representanter for folkene; de har greidd å ta seg opp til Jerusalem i dragning mot den store jødiske høytid. Men denne gangen har de et prioritert ønske om å få møte Jesus! (v20-22). Som flere ganger hos Johannes ser aktørene ut til å forsvinne ut av beretningen. Det Jesu svar som kommer i evangelistens «display» kan i første omgang se ut til å bomme på den uttrykkelige forespørsel, men vi finner nok det eksplisitte svaret, den åpne favn også for grekere, til sist i vår tekst hvor den har sitt klimaks (v32!). Søndagens prekentekest tar oss over en spennende terskel. Raymond Brown sier i et appendix om struktur: «With chap XIII and 'the hour' John passes from sign to reality» (jf 13,1). En bekreftelse på den sterke konsentrasjon i siste del av evangeliet kan avleses på et fysisk forhold. Fram til vår tekst dekker Johannes' fortelling anslagsvis tre år, men de følgende seks kapitler dekker ca 24 timer! Det betyr en kraftig «slow down» og samtidig en intensivering av fortellingen fordi hovedsak rykker oss mye nærmere.

V23 - Hovedpersonen tar føringen for å åpne hvem han egentlig er, han som er tiljublet og etterspurt. «Timen» er der. Antakelig burde dette vers vært tatt med i søndagens preken-

tekst (tabbe?). Det korresponderer uttrykkelig med «denne time» vers 27; likeså med det tilspissede utsagn i vers 31 hvor det lyder betont to ganger i Jesus munn: Nå skjer det! Utsagnet om Menneske-sønnens herliggjørelse (v23) fanges opp i jeg-ordet (v32). Altså: «Timen» gjør nærværende hva som nå skal åpenbares, i dypet og i høyden, over han som kalles Menneskesønnen. Et viktig signal om dette ble gitt hans disipler allerede i starten (1,51), om de nå skjønnte noe av det.

Versene 24-26 kan oppfattes som et innskudd. De to vers gir oss imidlertid de sterkeste signaler om hva «timen» innebærer, for Jesus og for dem som vil følge han. - Å lese johanneiske tekster med fullt utbytte forutsetter ofte fortrolighet med hans bruk av symboler og bilder. Et eksempel er den knappe opphenting i vår tekst av «hvetekornet som faller i jorden og dør», i evangeliets kontekst et eksempel på kreativt billedspråk. Det er vekkende og ekspanderende for leserens nysgjerrighet: Hva mon sikter dette jordnære billedord til i Jesu munn: Nettopp ved å dø bærer det «mye frukt»? Helt sikkert gir dette ledd et klart signal om hvorfor «denne time» er så svanger på liv i soteriologisk forstand.

På dette punkt i teksten møter Jesu disipler den store utfordring, Mesterens vei fram - den han til sist måtte gå alene - blir også modellen for disippelen som vil følge han. Ikke noe annet sted i historien skjer det at det «å tjene» så radikalt støpes om. De to vers er relativt distinkte, men de skal leses parallelt utfyllende. De står på linje med utsagn i synoptisk tradisjon, jf Mk 8,34. Hvordan investere «sitt liv», vårt dyreste eie? Vi kan bruke det i selvkjærlighet og faktisk tape det (v25). Jesus avslører det liv som er bundet til «denne verden». Utsagnet tangerer johanneisk dualisme, med «mørket» og «menneskelig ære» (jf 3,19; 12,43), den verden som representerer den ondes maktområde. Mennesket som hører Jesu kall må velge. Den som investerer i disippelliv for å tjene, sitter igjen med Jesu løfte: En «tar vare på sitt liv med sikte på det evige liv»! (v25b). Er det her den dype hemmelighet ligger i Jesu ord og den grenseløse mulighet: Å investere sitt liv i andre mennesker for å få del i den usigelige glede, «bære mye frukt»; mange dras til Ham (v32)?!

Det er et eget fascinerende trekk hos Johannes at etterfølgelsen betyr å «tjene ham» (2x); jf Mk 15,41; Luk 10,40 og den anskuelige scene i forkant av vår tekst når Maria salver Jesus (12,1-8). Privilegiet i dette disippelliv er å få «være der han er», der hvor Guds kjærlighet til Sønnen og til hans venner skinner sterkeste, jf 17,24. Å investere sitt liv i etterfølgelse betyr ikke bare å få del i lidelsen, men også å få del i Guds egen bekreftelse. Det evige liv får sin glans i Guds nærhet (v26c).

V27f - Vår tekst rommer det som er kalt «det johanneiske Getsemane». Det greske uttrykk her ('tarassá') forteller om det indre opprør og sjelens gru innfor døden, den som også rommer nakent oppgjør med djevelen (v31). I slike tekster hos Johannes punkterer enhver mistanke om doketisk kristologi. Jesus vet i lydighet at hele hans sendelse rommes i «denne time». Og hans bønn til Faderen, ja, hans pasjon er at Guds navn må bli gjort herlig og vinne seier i verden! (v28). Det skjer nettopp gjennom Sønnens hengivelse og død, og nettopp slik realiserer Jesus Guds navn i verden på nytt. Gud skal bli stor! se 17,11f. «Røsten» fra himmelen (eneste gang hos Joh), lyder med to ulike former av verbet (kompleksiv aorist og futurum som nærmest peker mot v31). Jesus tar denne røst ned til dem og sier at den lyder «for deres skyld»! Denne vinkling i Jesu munn av den dramatiske scene kan leses som en invitasjon til tro. Alle famlende mennesker omkring ham (v29f) er faktisk målgruppe for det som nå skjer.

V31 - De to parallelle utsagn tar oss fram til et høydepunkt i teksten. Det skjer i form av realisert (hitført) eskatologi: Nå skjer dommen og oppgjøret med djevelmakt! Foran sin korsdød kan Jesus kunngjøre at «denne verden» dras inn under Guds dom. Den store forskjell er at «denne verdens fyrste» fratras sin rett til å herske. Den beseirede og domfelte «kastes ut»; jf Luk 4, 6f. Og Joh 14,30; 16,11.

V32f - Jesus Menneskesønnen skal «løftes opp». Johannes opererer ikke sjelden med tveetydighet i sin ordbruk. Uttrykket hentyder fysisk til måten Jesus ble avrettet (v33). Slik kan Johannes også spille på den gammeltestamentlige bakgrunn: I en krisesituasjon i Israel løfter Moses på Herrens påbud slangen opp på pælen. Leseteksten fra Num 21 er tydeligst

fremme i Joh 3,14. Den soteriologiske betydning i det som slik males for våre øyne kan vanskelig overhøres. Utsagnet er samtidig sprengfullt av kristologi; jf 8,28: «Når dere får Menneskesønnen løftet opp, da skal dere forstå at 'jeg er Han'». Dommen, som Jesus faktisk tar inn i sin kropp, blir hans store seier. Han har nå alle fullmakter til å hente inn «mye frukt»: Kristus vil dra alle til seg! De tilhører ham! Dette er til sist kjærlighetens triumf! Mon ikke det er denne visjonen - alle som i tro og glede kommer til ham - som Johannes vil skal bli stående denne søndagen?

Til prekenen

Det er en mulighet å ha som homiletisk ambisjon at «Jesus Menneskesønnen skal bli forherliget», uten å bli for teologisk høystemt og tungt!

- En vei inn i teksten og en start på prekenen kan være å reise spørsmålet: Hva er det ved skikkelsen Jesus som fascinerer så sterkt? - Dette kan belegges med de to grekere som forsøker å ta seg fram til et møte. Eller bedre med en fersk rapport fra mennesker som i dag har fått sitt liv forandret gjennom å bli kjent med Ham. Hva har de fått se -?
- Vi må nøste i Jesu svar, «timen» da alt skjer. Pasjonshistorien betyr gjennombruddet for hvem Jesus er og hva han går for; Jesu storhet etter «hvetekornets lov». Kan vi få fram et tydelig bilde av ham som investerer seg selv i andres liv, som «bærer mye frukt»? Og skal vi få erfare det i vår menighet? Kommer avkastningen først senere? Vi har lov til å bygge opp en forventning.
- Et nytt konsept for virkelig liv? Her fins en stor mulighet til å utfordre og involvere våre tilhørere. For i takt med dramaet i Jesu liv tegnes modellen for disippelliv. Kan vi lykkes med å «markedsføre» denne profilerte kristendom, kallet til etterfølgelse i vår folkekirke? Det er da viktig å få fram privilegiet ved «å være der Kristus er». Gjerne bevitnet med erfaringsbaserte utsagn.
- Jesus gjør Gud stor i vår verden! Å tenne nidkjærhet for «Guds Navn» er en stor homiletisk utfordring i en tid hvor guds-

bilder lett forflates. Realismen i dette må relateres til Jesu konfrontasjon med den ondskap som er djevlesk. Jesu korsdød blir en dom og seier som rydder rom for fritt løp av hans velsignelse. Djevelen kastes ut! Skal menigheten få se ham «løftet opp»? Dette siste ledd kan pensles ut (jf 8,28) og uttrykkes i tilbedelse og lovprisning.

- Kjærlighetens triumf: Han drar alle til seg! Forklaringen på attraktiv kristendom ligger definitivt hos Jesus selv. Initiativet, makten og skjønnet fins hos Ham som vil dele sin seier med oss. De kommer til ham! Kan vi få fram denne visjon i menigheten og hente den ned, levende og virkelighetsnært? -

ETTER DISSE HOMILETISKE VEIMERKER ER DET MULIG Å BEVARE FOKUS. ET GLIMT AV HAM KAN VÆRE NOK.

MARTIN SYNNES
Førsteamanuensis (NT)

Askeonsdag

1. mars 2006

Prekentekst: Matt 6,16-23

Jes 58,5-9a; 1 Joh 3,4-8 [9-10]

Fastetiden har flere fokus, som delvis henger sammen med dens historiske opprinnelse. Søndagstekstenes motiver: Jesu kamp og seier over djevelen og det onde på de første søndagene, via brønderet ved midtfaste, til konsentrasjonen om lidelseshistorien i pasjonstiden, peker tilbake på fastens opprinnelse som en forberedelsestid for katekumenene, de som skulle døpes påskentatt. Påbudet til disse om å leve i faste og bønn i innføringsperioden ble etter hvert overtatt av hele kirken. Men en annen meget tidlig skikk var at de som hadde gjort seg skyldig i en grov synd som krevde offentlig bot startet sin botsperiode på onsdagen før første søndag i fasten, som dermed ble Askeonsdag. Kandidatene kledde seg i botsklær, og ble overstrødd med aske,

mens biskopen sa til dem: *Memento homo, quia pulvis est et in pulverum reverteris; age pœnitentiam ut habeas vitam æternam* (Kom i hu, menneske, at du er støv og skal vende tilbake til støv; gjør bot så du kan ha evig liv). Deretter ble de botgjørende på til dels dramatisk vis drevet ut av kirken, slik Adam og Eva ble drevet ut av paradiset. Gjenopptagelsen i fellesskapet skjedde på Skjærtorsdag.

Heldigvis, får vi vel si, har det skjedd en del med botspraksisen siden oldkirken. Ikke bare fordi dette var en svært streng og stigmatiserende praksis, men også fordi erkjennelsen i kirken av at vi alle trenger daglig å gjøre bot, er blitt mer fremtredende. Ikke minst gjelder jo det i luthersk sammenheng. Men skikken med å markere denne dagen med aske har holdt seg. Bruken av aske for å vise sorg, men også ydmykhet, anger og bot er også vel kjent og utbredt i bibelsk sammenheng. Den omtales en rekke ganger i GT, f.eks. i forbindelse med Sodoma og Gomorra, hvor Abraham peker på at han er støv og aske (1Mos18,21) eller i Jonas bok, hvor kongen og hele folket i Ninive kledde seg i sekk og aske etter at Jona hadde refset dem (Jona 3,5f). Også Job og hans venner strødde støv over seg. (Job 1,2off).

Gudstjenesten

Vi har ingen egen liturgi for Askeonsdag. Noen har foreslått at liturgien for Bots- og bededag kunne vært flyttet til denne dagen, og et stykke på vei kunne det være en god ide. De ligner tematisk og de er begge hverdagsgudstjenester. Samtidig har de også distinkte forskjeller i tematikk. En mulighet vil likevel være å bruke en moderert utgave av Bots- og bededag. En del steder brukes vel også Skriftemåls-gudstjeneste. Personlig synes jeg det er en ordning som blir litt ufullstendig som en hel gudstjeneste, selv om den står slik i GB. Dersom det er skriftemål kan dette naturlig kombineres med en av ordningene for nattverd. Like bra ville det være å gi mulighet for å tilby individuelt skriftemål i forkant eller evt i etterkant av gudstjenesten.

Uansett kan det å gjøre bruk av aske som et konkret symbol være positivt. I bl.a. Den katolske kirke, hvor dette er en fast ordning, blir asken brukt ved at menigheten kommer fram og får tegnet et askekors i pannen. Med en slik tegnhandling blir det ikke bare understreket at

vi er støv, men også en fysisk synliggjøring av at vi er merket med korsets tegn, som et segl på pannen, slik det står i Åpenbaringsboken: "Rør ikke jorden eller havet eller trærne før vi har satt et segl på pannen til Guds tjenere" (Åp 7,3. Jfr også Åp 14,1 og Esek 9,4-6). Ved beseglingen kan presten si enten "Husk menneske at av jord (evt støv) er du og til jord skal du bli" (Jfr 1Mos3,19) eller "Vend om og tro på evangeliet" (Mk1,15). Det går også an i forbindelse med askeseremonien å be f.eks. følgende bønn: "Barmhjertige Gud, du som røres når vi ydmyker oss, og forsones når vi gjør bot, vend ditt øre til våre bønner, og velsign dine tjenere som blir tegnet med denne aske. Hjelp oss å overholde fasten, så vi med fornyet sinn kan nå frem til feiringen av din Sønnns påskemysterium, han som lever og råder fra evighet til evighet."

Tekstene

Det er ikke nødvendigvis så naturlig å lese alle tre tekstene i det som ofte vil være en enkel gudstjeneste, men de bør alle kunne klinge med fordi de gir ulike og viktige innfallsvinkler til dagen. Hvis man bare bruker en eller evt. to tekster gir det altså mulighet til å velge tematikk.

Jesaja-teksten er naturligvis en advarsel mot en type fromhet som legger større vekt på en ytre og synlig fromhet enn å kjempe for Guds rike i denne verden. Fristelsen til å vise fram sin fromhet og på en eller annen måte skille seg ut, viser seg i stadig nye former helt inn i vår tid. Jeg tenker imidlertid at det er viktig å legge merke til at denne teksten bare gir mening i et samfunn hvor det å faste er en del av livsførselen til mange. Om oss kan det vel sies at vi hverken henger med hodet som sivet eller løslater dem som med urett er lenket.

Johannesbrevsteksten har en annen inngang. Her er det formaningen om å holde seg fra synd som står i sentrum, og i forlengelsen av det, oppfordringen til å vende om eller gjøre bot. Det også gir en viktig inngang til hva faste er. På johanneisk vis er kontrastene sterke, og peker framover mot søndagen og Jesu seierrike kamp med djevelen.

Evangelieteksten fra Matteus er kort, og er en del av et lengre avsnitt i Bergprekenen, som begynner i 6,1: "Pass dere for å gjøre gode

gjerninger for øynene på folk..." Teksten kan sammenfattes i ett hovedpoeng: "Når du faster...". Det står altså ikke hvis. Faste forutsettes som noe naturlig, og reflekterer at det var en helt naturlig del av fromhetslivet i den sammenheng Jesus levde. Riktignok er bare en dag i året påkrevd som fastedag i jødisk tradisjon, nemlig Yom kippur, Den store forsoningsdagen, men offentlig faste forekom i forbindelse med nødssituasjoner som tørke og sosial uro. Fromme jøder på Jesu tid fastet dessuten to ganger i uken, en praksis kirken overtok. Dette reflekteres i Didache, hvor det står at hyklerne faster på tirsdager og torsdager, mens de rettferdige derimot faster på onsdager og fredager! Jesus polemiserer da heller ikke på noen måte mot fasten, men sier at vi skal salve hodet og vaske ansiktet, med andre ord forberede oss til fest. Videre at faste, i likhet med gode gjerninger, ikke skal gjøres for mennesker, dvs for å ta seg godt ut i omgivelsene, men for Gud, som ser i det skjulte og lønner i det skjulte. Det er dermed slektskap med Jesajas advarsler. Og det er ingen tvil om at advarselen mot å stille ut fromheten er aktuell fremdeles. Det er alltid fristende å la det skinne gjennom at man er from, og dermed har man mistet fokus. Men i dagens virkelighet er utfordringen like mye at vi er fremmed for hele tenkningen bak praksisen med å faste. I dagens Norge er det én gruppe som eksplisitt og korporativt faster, nemlig muslimene. Antagelig vil mye av kritikken mot en utvendig faste kunne ramme dem. Men samtidig demonstrer de hvilken åndelig styrke det ligger i en slik felles åndelig øvelse.

Preken

Jeg vil skissere helt kort to mulige innganger inn i denne dagen: Den ene, bygd kanskje mest på epistelteksten, kan ta utgangspunkt i begynnelsen på Luthers berømmelige 95 teser: "Når Jesus sier -Gjør bot, vil han at hele livet skal være bot". Poenget med å trekke inn Luther i denne sammenheng er egentlig bare å understreke at ordet "bot" her er en oversettelse av det greske "metanoia", eller omvendelse. Bot er altså omvendelse, og hele vårt liv skal være omvendelse. Det er også særlig fokusert i fastetiden, og jeg tenker at det kan fremstilles helt konkret: Jeg må vende meg om til Jesus

Kristus. Som kjent står det i Magnus Lagabøters landslov at folket skal vende seg mot øst og be til Kristus. Øst er orienten, og å vende seg mot øst er å orientere seg. Fastetiden kan altså være en anledning til å orientere livet, å la lyset fra påskemysteriet opplyse meg, på godt og vondt. Det kan bli en botsgang.

Den andre inngangen er å tematisere hva faste egentlig er, og hva slags nytte vi kan ha av den. Det er mange måter å faste på: i gamle dager gjaldt det å ikke spise kjøtt. Katolikken har bevart noe av det ennå. Muslimene spiser og drikker ingenting fra soloppgang til solnedgang, men har gode måltider om kvelden. I norsk virkelighet finnes en liten flora av mer private tiltak: Å droppe tobakken (forutsetter at man røyker i utgangspunktet), spare pengene til lørdagsgodt, dropper desserten (også noe gammelmodig) etc. Jeg vil hevde verdien av å faste, og gjerne også en felles faste, hvor en blir enig om hvordan den skal skje, forutsatt at den skjer slik Jesus anviser. Og jeg vil definere faste som konsentrasjon. Den som faster avholder seg fra noe, men bare som et middel for å bli mer fokusert på noe annet. Kanskje er faste fra all maten og alle tingene viktigere i vår tid enn noen gang tidligere, fordi vi er så fullstendig opphengt i det materielle. Faste kan også være en frigjøringsprosess. For meg selv er faste de senere årene også stadig mer blitt avhold fra inntrykk. Vi lever i en flimmertilværelse hvor så å si alle våre våkne øyeblikk fylles med inntrykk, svært ofte fra ett eller annet medium. Faste kan også være å slå av fjernsynet, radioen og CD-spilleren, å la avisene ligge og nyte stillheten. I stillheten kan vi høre Gud og vi kan høre dem som trenger at vi er til for dem.

JØRUND MIDTTUN
studierektor ved
Liturgisk senter, Trondheim

Askeonsdag

1. mars 2006

Prekentekest Matt. 16:21-23

1. Mos. 4:3-7; Jak 1:12-15

Kle deg i sekk og aske (askeonsdag)

Det er ikke den dagen i året som trekker flest mennesker til kirken, men det er en flott dag å søke kirkerommet og gudstjenesten. Vi har en utfordring i å invitere folk til kirken, og gjøre de oppmerksomme på askeonsdag. Stillheten og ettertanken kan få prege fellesskapet denne kvelden. Jeg opplever at mange etterspør nett-opp mer av dette i kirken.

Fra den tidlige kirke av var det en dag der de som hadde gjort seg skyldig i en alvorlig synd, tok på seg botsklær og ble overstrødd med aske av biskopen og ordene: "Kom i hu, menneske at du er støv og skal vende tilbake til støv, gjør bot så du kan ha evig liv." Senere innså man mer og mer at nok alle var syndere, og trengte å gjøre bot og motta Guds tilgivelse. Det har blitt mer vanlig også hos oss å ha en askekors-sermoni som en del av gudstjenesten. Da kan folk komme frem og få tegnet et askekors i pannen og ordene fra 1. Mos. 3, 19 blir sagt til den enkelte. "Kom i hu, menneske, at du er støv og skal vende tilbake til støv." Dette har jeg vært med på noen ganger og jeg opplever det veldig meningsfullt og fint.

Denne bønnen er fin å be i forkant av askekors-tegningen: "Barmhjertige Gud, du ønsker ikke at våre synder skal overskygge livet, men at vi skal komme til deg med våre liv på godt og vondt. Lytt i nåde til vår bønn, og VELSIGN denne aske som skal tegnes på vår panne. Vi bekjenner at vi er støv og skal vende tilbake til støv. La oss bruke fastetiden på en god måte. Tilgi våre synder og gi oss nytt liv ved din oppstandne Sønn, han som lever og råder fra evighet og til evighet." I bønnbok for den norske kirke kan en også se under tema som f.eks "i Guds nærhet", "omvendelse og tilgivelse" og "den lidende verden".

Mer informasjon om askeonsdag kan finnes f.eks på www.katolsk.no/artikler/askeonsd.htm eller skriv inn askeonsdag i google så får du flere treff.

Gud, fri deg, Herre!

Det er en veldig fascinerende uttalelse. Peter setter galant til side både Gud og Jesus på en gang og sier at dette må jo ikke skje.

Denne setningen står midt i prekentekest for askeonsdag. I disse ordene ligger både en respektløshet og dyp ærefrykt for Gud. Peter lar sine følelser for Jesus komme til orde ved at han så gjerne vil fri Jesus fra det han forteller om, skal skje med han. Den lidelse som skal føre til døden. Peter orker ikke tanken på det, og sier, Gud, fri deg, Herre! Det er ikke lett å orke tanken på at noen man er glad i skal utsettes for lidelse og død. De fleste av oss vil protestere og prøve å finne andre løsninger, det må jo finnes en annen vei - noe annet vi kan gjøre. Midt i den følelsesladede dialogen mellom Peter og Jesus, får Peter slengt mot seg, "Vik bak meg, Satan! Jeg ser for meg Peter stå der helt lamslått, uten ord og et ansikt som knapt tror det han hører. Jesus fortsetter også med å si: Du vil føre meg til fall. Du har ingen sans for det som Gud vil, bare for det som mennesker vil." Dette er krutt og sagt til en av hans nærmaste medarbeidere. Jesus må ha blitt ganske sterkt berørt av det som Peter sa, for at det var nødvendig for han å ta så hardt i. Hører vi også gjenklang fra Jesu bønn i Getsemanehagen her, om muligheten for å slippe det som lå foran han. Det hjelper oss til å skjønne noe mer om hvilket stort offer Jesus gjorde for hver enkelt av oss, når vi hører hans ambivalens også. Det var ingen lett oppgave han tok på seg. Han gruete seg, og han viser oss at han har alle de menneskelige tanker av redsel og ønske om å slippe døden. Han blir forferdelig irritert på Peter som pirker borti dette, og han setter derfor en sterk stopper for det. Han vil og skal gjennomføre Guds plan. På vei inn i fastetiden er dette noe vi skal ha med oss og tenke over.

Matt. 16:21-23

I vår prekentekest forutsier Jesus for første gang av i alt tre sin død og oppstandelse og har en dialog med Peter. Like før perikopen hører vi hos Matteus Peters bekjennelse og etterpå taler Jesus om etterfølgelse, og disippelskap. De to neste gangen han snakker om hans død og oppstandelse er i Matt. 17:22-23 og 20:17-19. Ulik Markus separerer Matteus forutsigelsesordene fra Peters bekjennelse.

Vers 21: "Jerusalem": Blir nevnt som stedet der det skal skje og i 23:29-39 hører vi om Jerusalem som plassen der profeter dør. Tre grupper av ledere er nevnt som til sammen utgjør Sanhedrin, de eldste som var leke ledere, overpresten og de skriftlærde. Legg merke til at farisere ikke er nevnt. "Den tredje dag": Er en allusjon til Hos. 6:2. Det er noe usannsynlig at Jesus vil ha snakket i så presise vendinger om hans skjebne, men at han helt klart har reflektert over hans død og oppstandelse på dette tidspunkt, at han skulle overgis til de religiøse autoritetene og hvilken mening alt dette har i Guds frelsesplan. På den måten blir teksten slik den her er gjengitt en profeti basert på fakta. (H. Schürmann, Jesu ureiegner Tod (Freiburg 1975).

Vers 22: "Irettesette": Peter vil bare ha en teologi som handler om nåde og ære, og vil så gjerne ta Kristus bort fra korset.

Vers 23: "Satan" og "Du vil føre meg til fall": Sett i lys av vers 16:18 er dette nokså motsetningsfullt.

Forkynnelse

Jeg tenker at dette ikke er en gudstjeneste der en har en lang preken over teksten, men heller har en refleksjon gjerne tematisk, eller en kort meditativ preken.

1. En kan velge å ha en innledning om fasttiden og hva faste handler om i vår tid. Hva kan man gjøre for å markere fasten som en forberedelsestid til påske? Tenne lys og be en fast bønn for mennesker i vanskelig livssituasjoner i vårt nærmiljø og vår verden for eksempel. En kan også velge å hente opp tematikk fra askeonsdag og dens historie som start, om man ikke allerede har sagt en del innledningsvis i gudstjenesten om det. I så fall kan en jo velge å ta noe av det videre.

Deretter kan en velge tematikk fra prekeneteksten som eksempelvis Peters bekjennelse kontra hans forsøk på "redde" Jesus fra korset, eller Jesus sin sterke måte å reagere på Peters utspill. Vi kan høre samme tanker som kommer til uttrykk også i bønnen i Getsemanehagen, ikke som jeg vil, bare som du vil. Ettertanke over at dette faktisk ikke var noe lett oppdrag for Jesus, men noe han gjorde av ren kjærlighet til deg og meg. Det er lett å hoppe over at det kostet Jesus så mye som det gjorde.

Vi sier ofte mye om hans frivillige offer og at han lydig gikk i døden. Det er riktig, men det er også sant at han vegret seg fordi det var en smertefull og vanskelig oppgave som var lagt på hans skuldre.

2. En kan også velge den spennende setningen Gud, fri deg Herre!, som tema for prekenen. Hva fikk Peter til å uttale disse ordene? Skjønt han hva han sa? Kan vi identifisere oss med Peter? Hva med Guds plan oppi dette?

Gudstjenesten og salmer

Jeg tror det er hensiktsmessig at dette skal være en enkel, litt stille og reflekterende gudstjeneste ved inngangen til fastetiden. Jeg tok opp noen momenter om gudstjenesten i innledning angående askekorstegning som jeg ikke skal gjenta her. Gi rom til stillhet, lys-tenning og bønn. En kan velge å bruke litaniet eller andre passende bønner. Når det gjelder salmer vil jeg nevne NoS 128, 130, 312, 336, 453, og fra salme 97, 24, 50, 60, 91 som en kan plukke fra.

HILDE BARSNES
Studentprest i Oslo

1. søndag i faste

12. mars 2006

Prekentekest: Matt 16,21-23

1 Mos 4,3-7; Jak 1,12-15

Betraktning

..at han måtte dra til Jerusalem

Måtte..?

- Skjebnens måtte.

Det måtte bare skje? Slik går det med den gode i ondskapens verden.

- Tankens måtte. Det var ingen vei utenom. Guds regnestykke hadde bare denne logiske utgang. Hellighet og syndighet betyr soning.

- Kjærlighetens måtte. For så høyt har Gud elsket verden at han ga... Guds kjærlighet tvinger ham, slik Kristi kjærlighet tvinger meg.

”Det finnes en dyrebar rose -
Den blomstret i Betlehems vinter,
Den blomstret i Nasarets vår,
Den blomstret som flammer i torner
I Golgatas blødende sår. -

Å, brennende rose som blomstrer
I kulde og smerte og savn!
Å, hellige tegn på jorden!
Guds kjærlighet er dens navn.”
(Svein Ellingsen. Salmer 97 nr 10)

Teksten

Teksten er Matteusevangeliets vendepunkt..

Apo tote, fra da av, er påfallende parallell med 4, 17, der Jesus begynner sin offentlige forkynnelse.

Jesus er Messias, 16,16. Nå er det avslørt. Samtidig er det noe grunnleggende igjen å avsløre. Det er en annerledes Messias. Han som er flinkest til å svare, er også den som går grundigst i baret. 16,16 - 16,23.

Resten av evangeliet skal føre oss mot det umulige svaret: ”Evangeliene er lidelseshistorie med en utvidet innledning.” (Martin Kähler)

Sammenhengen med det foregående og etterfølgende stoff er tydelig.

Avsnittet foran, 13-20, med Peters bekjennelse har både paralleller og kontraster med vår tekst. Disippelsamtalene spisser seg i begge fortellinger inn mot Peter som blir direkte samtalepartner med og for Jesus. I vår tekst skjer samtalen mellom Peter og Jesus til side for de andre, v 22, uten at det er reflektert nærmere over hva de andre fikk del i.

Mens Peters klarsyn honoreres med Jesu anerkjennelse og overdragelse av det største ansvar for fremtidens kirke, v 17ff, blir hans inngripen neste gang brutalt avvist, v 23.

Klippen som skulle være grunnvoll, er også blitt snublestein til fall, petra ble til skandalon, Peter ble til anstøt og skandale, som da han bannet på å ikke kjenne Jesus..

Han som hadde fått den største hemmelighet ovenfra, fra ”min Far i himmelen,” v 17, blir talerør for motstanderen, uten sans for det guddommelige, v 23.

Også den etterfølgende kontekst har nøye sammenheng med vår tekst. Det gjelder avslutningen av kapitlet. Det går ingen direkte eller lettvinnt vei til seier. Den vei Jesus *må følge*,

farger også hans etterfølgeres liv, miste sitt liv før man vinner det, v 24-25. I den videre kontekst kan også forklarelsen, 17,1ff ses som understreking av den dobbelte hemmelighet som er knyttet til det bildet Jesus tegner av den reviderte Messiasforestillingen., forfulgt og forklaret. I dette lyset blir alle verdier omrangert, 16,26.

Denne første av de tre lidelsesforutsigelser, jfr Matt 17,22 og 20,17, bæres av det betydningfulle: *dei* - det er nødvendig. Bak dette ligger det guddommelig må, det som skal skje, hviler på Guds vilje og plan, jfr Luk 24,26ff: ”- måtte ikke Messias lide alt dette og så -. De fire følgende infinitiver styres av dette må: Gå opp, lide, bli drept og oppstå, slik vi finner det i det urkristne kerygma, 1 Kor 15,3ff, Ap gj 2,36; 3,13-15.

Når Peter bruker sin (nyvunne, v 16ff) posisjon til å overprøve Jesu forsett, blir han i sin velmente advarsel og ønske om å forsvare mesteren, (Herre!), talerør for Satan selv.

Satan må vike bak, for ellers kan han komme i veien for den nødvendige oppstigning til Jerusalem. Her er tydelig parallell til Jesu fristelse, 4,10. På tre avgjørende punkter i Jesu gjerning og i evangeliets oppbygning møter han fristelsen til å gå utenom, 4,1ff, i vår tekst og i Getsemanekampen, 26,36. Med uttrykket: *hileās soi* - en forkortet uttrykksmåte for - Må Gud være nådig mot deg, - kommer Peter i en stilling der han bruker Gud mot Gud! Gud fri deg fra Guds plan!

Med vår tekst er vi ved et avgjørende vendepunkt i evangeliet og i disippelflokken. Jesu hemmelighet er avslørt, han er Messias, men seieren går gjennom nederlaget og gjennom å legge seg under det Gud vil.

Preken

Jesu fristelse har dagens fokus. Fristelsen til å gå utenom. Også hans venner representerer fristelsen og formidler den. Og de, og vi, er utsatt for den.

”Dette er det som åpenbarer seg så klart i hans fristelse. Han fristes nemlig ikke til å være ond, bare til å oppgi sitt forsett om å begi seg våpenløs ut blant de onde for å dele himmelens goder med dem. Han har frivillig gitt avkall på sin himmelske herlighet; nå får han en gratis returbillett stukket i hånden, og han ville,

menneskelig talt, hatt alt å vinne på å benytte seg av den. Da han en gang fikk et lignende råd fra sin gode venn Peter, dro han med en gang kjensel på røsten og utbrøt: 'Vik bak meg Satan, for du har ikke sans for det som hører Gud til - bare for det som hører denne verden til. Du vet hva denne verden kaller seier. Men den Seier Gud ønsker seg, den vet du ingenting om.'

-Men alle disse enkeltfristelsene har til sist sin rot i urfristelsen: fristelsen til å si Gud farvel, til å bryte forbindelsen, til å velge ens egen vei, ens egen herlighet og ens egen triumf. Å bryte ut av Guds store sammenheng, fellesskapets sammenheng, og skape sitt eget lille univers hvor alt roterer omkring Meg og Mitt."

(Per Lønning: Vandring gjennom fasten. Oslo 1963)

Jesus står overfor en virkelig fristelse. Det er ikke bare et skuespill. Han blir "prøvet i alt på samme måte som vi, men uten synd." Hebr 4,15.

Det er stigning i Jesu tre fristelser. Ett er å stå ansikt til ansikt med motstanderen, Matt 4. Enda tettere rykker fristelsen innpå når den kommer gjennom velmenende venner, som her i vår tekst (og hos Job!). Så til slutt føres kampen for Guds eget ansikt: "Min Far! Er det mulig, så la dette begeret gå meg forbi. Men ikke som jeg vil, bare som du vil." Matt 26,39.

Jeg ser for meg en fastesøndagspreken som tar på alvor alle etterfølgeres fristelse til å gå utenom. Slå av på kravene. Også gjennom det grep å tro at vi skjønner Guds plan og vet bedre enn Han.

På Jesu vei opp til Jerusalem og inn i påsken må vi ikke nøye oss med forklaringer og bessenwissen som går utenpå Peters åpenbart mangelfulle forståelse. Vi må selv føres inn i de rom der vi ikke ser utgangen og løsningen. Vi synger Grundtvig: "Ja, jeg tror på korsets gåte, gjør det, Frelser, av din nåde. Stå meg bi når fienden frister, rekk meg hånd når øyet brister, si: Vi går til Paradis!" (NOS 161). Å tro på korsets gåte innebærer også:

Å tro det jeg ikke fatter. Å gi avkall på å beherske Guds plan med gode forklaringer. De blir fort til bortforklaringer. Og støtte for å gå utenom, vi vet bedre enn Gud.

Guds plan er ikke drevet av en sjakkspillers evne til å se mange trekk framover. Det er en

evne som sitter i hodet.

Guds plan drives frem fra Guds hjerte, kjærlighetens kamp for dem han elsker og "må" redde. Hos 11,8ff: Hvordan kan jeg oppgi deg..? Og Jesu eget sukk: Matt 23 37: Hvor ofte jeg ville samle dere.... Men dere ville ikke. Det står vilje mot vilje. Også når vi i vår velvilje skal vite mer enn Gud.

Da er vi nær en

Prekensisse

som bygger på oppslaget til å begynne med i denne tekstbetraktningen:

Han måtte gå opp til Jerusalem

- *Det var ikke et Skjebnens måtte*

- *Det var ikke et Tankens måtte*

- *Det var Kjærlighetens måtte. Han" elsket oss til Gud."* (NOS113 Eivind Skeie) (Hans styrke var ikke bare seier ved makt, men ved en annerledes makt.)

Gudstjenesten

Dagens tekster og kollektbønn veksler mellom Jesu fristelse og seier i fristelsen og den fristelse menneskene fra syndefallets dag møtte.

De salmene som er nevnt i gjennomgåelsen kan naturligvis også synges i gudstjenesten:

NOS 113 fører nettopp sammen fastetidens kammotiv med den innerside som er forfulgt i gjennomgåelsen ovenfor. I denne sammenheng hører også Grundtvig NOS 161 og Ellingsen S97 ro godt hjemme.

Hvis en bruker temaet om de tre store fristelser, kan de kobles til salmer som synges til hvert punkt:

Matt 4: NOS 113; Matt 16: NOS 128; Matt 26: NOS 130

ØYSTEIN I. LARSEN
Biskop

2. søndag i faste

1. mars 2006

Prekentekest: 1. Kongebok 18,21-26. 36-39

Jak 5,[13-15]16-20; Luk 7,36-50

Religionskamp

Dagens tekst om det store møtet mellom Elia og Ba'alsprofetene er en av de kraftigste og mest billedsterke av fortellingene fra GT, og det sier ikke lite. Jeg husker fortellingen fra barn-dommens kristendomsstimer som en av dem som gav meg kuldegysninger og skrekkblandet fryd, lenge før kristendomsfaget ble krl-ifisert og spisse kanter ble filt av og Gud ble snill og tolerant. Teksten er et eksempel på det voldsomme litterære og tematiske fjellandskapet som GT utgjør. Det er tekster av ild og blod, stein og storm. Verken Jahve eller hans profeter er enkle å forholde seg til. Historien om Elia og Ba'alsprofetene er en av de mest episke konfrontasjonene i Bibelen, og en dypt provoserende tekst i en tid som vår når motsetningene mellom religionene hardner til. Dagens tekst ender relativt harmonisk (som prekenperikoper ofte har en tendens til) med vers 39, hvor folket etter Elias (og Guds) makt-demonstrasjon roper ut at Herren, han er Gud! Vers 40 som vi går glipp av, konstaterer nøkternt hva som skjedde videre med dem som tapte konfrontasjonen: "Da grep de Ba'als profeter, og Elia førte dem ned til Kisjon-bekken og drepte dem der." Det var 450 av dem, pluss de 400 Asjera-profetene som vi må anta fikk samme skjebne. Dagens bibellesere og prekenlyttere leser også aviser, og det kan være noen av dem som tenker på religiøst motivert vold når de leser om kampen mellom Elia og Ba'alsprofetene. Noen tenker til og med tanken at selvmordsbomberne i London 7.juli i fjor, for å ta et nyere og lokalt eksempel på religiøs motivert voldsbruk, bare klarte å ta livet av vel 50.

Elias religionsmøte dreide seg ikke om siviliserte samtaler med religiøse ledere av en annen overbevisning, av den typen som foregår mellom biskoper og imamer over eplete i moskeer øst for Akerselven. Det var en konkret maktkamp på liv og død som bare den ene part kunne vinne. Alt var til det ytterste satt på spissen, og de respektive guder var forventet å

handle på tilbedernes bønner. Forble de tause, var slaget tapt. Hadde Jahve tiet, var det Elia som hadde mistet livet ved Kisjon-bekken.

Troens kamp

Som predikanter kan vi nok, og bør vi nok, si mye om hvordan det nye testamente utfyller og nyanserer bildet av Gud. Men vi bør ikke harmonisere og pynte bort det problematiske i historien fra 1.Kongebok. Fortellingen og bildet av Gud og hans profet som der tegnes er hardt som flint. Hardheten finnes også igjen i evangelietekstene for 2.søndag i faste. Det dreier seg fortsatt om troskamp, om enn på et annet plan: kvinnen i Luk.7 som kjemper for Jesu tilgivelse blant gjester som liker dårligprostituerte som gatecrasher under middagen, eller første rekkes evangelietekst i Matt.15 hvor den kanaaneiske kvinne søker helberedelse for sin datter og må kjempe drabelig om Jesu oppmerksomhet. I begge tilfeller får kvinnene det de ber om til slutt, men ikke uten kamp. Jesus lar seg overvinne, og de får henholdsvis tilgivelse og helberedelse. Men det dyrebare vinnes kun gjennom kamp. De høflige og dannede ville gitt opp lenge før.

Jeg lyttet gjennom alle evangeliene i Bibelskapets strålende dramatiserte NT-utgave på lyd bok da jeg kjørte på kryss og tvers av sør-Norge en sommer. Jeg må ærlig innrømme at bildet av Jesus som tegnes i evangeliene når de lyttes til på langs, inntas gjennom øret og ikke gjennom øyet og uten avbrudd og formildende kommentarer fra velmente predikanter, er ganske voldsomt. Det tales knallharde ord. Det leves og kreves kompromissløst liv, som svir oss som lever i pragmatismens komfortable halvmørke. Det er ild og blod, stein og storm igjen. Det finnes grenseløs nåde der. Men også ord som er harde som flint. Jesus er ikke mild.

Vi bør våge oss inn i det problematiske når vi skal preke på 2.søndag i faste. Vi må våge å innrømme at mye av det som den sekulære verden (og vi) kritiserer blant religionenes mest kompromissløse tilhengere, finnes i vår egen tradisjon også. Vi må vedkjenne oss at kampaspektet finnes der, og at det til og med kan ha legitime sider ved seg. Men vi må aldri glemme at den måten Gud kom til verden på i den nye pakt ikke var i lyn og ild og torden, men i et

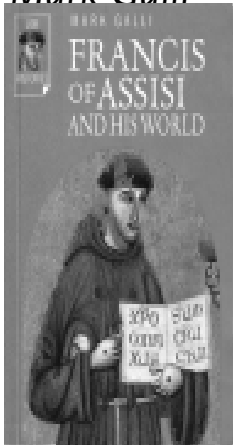
vergeløst menneskebarn som trengte menneskers omsorg, og som vant den sentrale konfrontasjonen ved å tape. Det er det som er det sentrale gudsbildet i kristendommen.

TORBJØRN HOLT
Sjømansprest/daglig leder
Sjømanskirken i London

Nyhet fra Luther Forlag

Mark Galli

ASSISI OG HANS VERDEN

Frans av Assisi er en av verdens mest populære religiøse skikkelser, men samtidig en av dem som oftest fremstilles feil.

Det hevder Mark Galli, som her forsøker å fjerne vår tids tilsløring for å gi et klart bilde av den virkelige Frans og den verden han levde i. Boken har utsøkte kunstbilder og fotografier i farger.

82-531-4452-0

Kr 178,-

Dette er den tredje boken i serien
Luther Historie. Tidligere utgitt:
Luther og hans verden
Troen i den bysantinske verden

Luther Forlag

Besøk oss på: www.lutherforlag.no

Haraldsplass Diagonale Sykehus er et sykehus med avdelinger innen indremedisin med geriatri, kirurgi, anesthesiologi og overvåkning og radiologi med tilhørende poliklinisk virksomhet. I tillegg har sykehuset egen klinikk for palliative pasienter, Sunniva Hospice. Totalt sengetall er 186. Sykehuset eies av Bergen Diakonissehjem, en diakonal institusjon innen Den Norske Kirke, hvis målsetting er å drive omsorgsarbeid basert på et kristent verdisyn. Ansatte må vise lojalitet til sykehusets målsetting.

Medisinsk service avdeling:

Sykehusprest

100 % fast stilling (st nr.13)

Sykehuset har ledig full stilling som sykehusprest.

Prestetjenesten er organisert under medisinsk serviceavdeling med 2,7 stilling og omfatter arbeid i sykehuset og institusjonens sjelesorgsenter. Til tjenesten ligger vakter etter turnus.

Hovedoppgavene er samtaler og sjelesorg med pasienter og pårørende.

Forkynning og sakramentforvaltning er en del av dette. Det er aktuelt med undervisning og veiledning av personalet. Prestetjenesten er godt integrert i sykehusets tverrfaglige miljø og er en viktig ressurs i utviklingen av sykehusets diakonale profil. Sykehusprestene har gode arbeidsforhold i sykehuset. Sykehuspresten er under kirkelig tilsyn av Bjørgvin Biskop.

Sykehuset ønsker å utvikle prestetjenesten med henblikk på å gjøre Haraldsplass Diagonale Sykehus til kurssted for PKU. Vi søker derfor en prest som har veilederkompetanse for PKU, eller som nærmer seg dette.

Opplysninger om stillingen fåes hos sjef for medisinsk service Roger Sørheim 55 97 91 68 eller sykehusprest Jan Ulveseth tlf. 55 97 85 31

Søknadsfrist 17.februar 2006.

Tiltredelse snarest. Lønn etter avtale. Søknad sendes: Haraldsplass Diagonale Sykehus, administrasjonen pb. 6165 Postterminal, 5892 Bergen. Søknadspapirer returneres ikke.

FRA BISPEDØMMERÅDENE OG KIRKEDEPARTEMENTET

TILSETTINGER

Tunsberg bispedømme

Tunsberg bispedømme har i møte 15.12.05 foretatt følgende tilsetninger:

Sokneprest i Drammen prosti med særskilt tjenestested Konnerud sokn:

Finn Kristian Martinsen

Den tilsatte har bekreftet at han tar imot stillingen.

Agder og Telemark bispedømme

Agder og Telemark bispedømmeråd har gjort følgende tilsetninger:

I møte 15.12.05 ble Kåre Mjølhus tilsatt som sokneprest i Lister prosti med Lyngdal prestegjeld som tjenestested.

Kåre Mjølhus har bekreftet at han tar i mot stillingen.

I ekstraordinært møre 01.01.06 ble Thor Kåre Kalvik tilsatt som sokneprest i Kristiansand Domprosti, med Grim prestegjeld som tjenestested.

Thor Kåre Kalvik har bekreftet at han tar i mot stillingen.

LEDIGE STILLINGER

Hamar bispedømme

Sokneprest Nord-Gudbrandsdalprosti med teneste i Skjåk.

Det er ledig stilling som sokneprest i Nord-Gudbrandsdal prosti med Skjåk som tenestestad.

I prestegjeldet er det to sokn: Skjåk og Nordberg. Soknepresten er fast medlem i båsokneråda. Bispedømmet arbeider med å innføre nye tenesteordningar. Det kan medføre endringar med omsyn til arbeidsområde.

Skjåk kyrkje (1752), er ei korskyrkje i tømmer med rik treskurd.

Ved kyrkja er det kyrkjegardshus med kontor til kyrkjetenaren, bærehus, stellerom, wc og reidskapsrom. Nordberg kyrkje er ei åttekanta tømmerkyrkje frå 1864. Ved kyrkja er det ei tømra kyrkjestugu, som vert brukt til møte, konfirmantundervisning og anna. Dessutan er det kyrkjegardshus med kontor til kyrkjetenaren, wc og reidskapsrom.

Verksemd: I kvar av kyrkjene er det messe ca annankvar sundag, elles vert det halde gudsteneste i to grendehus ein gong om året. Soknepresten held andakt og har nokre gudstenester på Skjåkheimen sjukeheim som har 43 bebuarar. Kvar fyrste onsdag i månaden er det høgstdagsbøn i Friviljugsentralen på Bismo.

Det er god oppslutnad om kyrkjelege handlingar.

Kyrkjelydane har dåpsopplæringsplan. Denne er nå under oppjustering.

Konfirmasjonstida startar i september med konfirmasjon i månadsskifte mai-juni. Undervisninga går føre seg utanom skuletida. Konfirmantane har og eit besøk på Sandom retreatsenter som ligg i naboprestegjeldet Lom. Dei deltek i Kirkens Nødhjelps fasteaskjon, og har ein helgetur til Trondheim.

I kyrkje og skule vert det nytta nynorsk. Søkjarar må opplyse om dei kan nytta bae målformene.

Tilsette: Utanom presten har staben kyrkjeverje i 60% stilling, kyrkjelydssekretær i 50% stilling, organist i 50% stilling, kyrkjetenarar i

Skjåk sokn 80% stilling, og i Nordberg sokn 70%. Preste- og kyrkjekontoret held til i administrasjonsbygget til kommunen.

Bustad: Presten har buplikt i Skjåk prestegard. Her er det ein fin bustad i 11/2 etg. Grunnflata er 285 m2 og bygningen er delvis restaurert for snaut 3 år sidan og er kanskje ein av dei beste prestebustadane i Nord-Gudbrandsdal.

I 1. etg er det entrè, gang, kontor, tre store stover, frå storstova er det dør ut til terrasse. Det er nytt kjøken og ei lita stove ved kjøkenet, stort vaskerom og 2 soverom. Dessutan er det bad, wc og gang, alle tre med golvvarme. Andre høgda har 3 rom, eit på ca. 30m2 og to på ca 15 m2, ei stor loftstove, og stort fint flislagt bad med golvvarme, dusj og wc. Det er også 4 store kott og uteloft. Det er kjellar under store delar av huset, her er det ei matbod. Til oppvarming brukar ein ved og straum. Den eine av stovene har både omn og peis. Etter planen skal alle vindaugo skiftast denne våren. Det er stor hage med lysthus, garasje med bod og vedhus.

Bustaden er tenestebustad etter husleigeloven § 11-3. Det gir den som leiger færre rettar enn ved leige av annan bustad.

Bygda: Skjåk kommune ligg langs ei av dei viktigaste ferdslsårene mellom aust- og vestland og har ca 2400 innbyggjare. Skjåk er ei fjellbygd med fin natur og ein rik kulturarv, og kjend som den mest nedbørsfattige av alle norske bygder. Det er gode tilhøve for jakt, fiske og fritidsaktivitetar. Kommunen har topp moderne idrettsanlegg med svømmehall.

Skuler: Skjåk har to grunnskular, den eine ligg ved prestegarden. Ungdomsskulen ligg i tettstaden Bismo, 7 km frå prestegarden. Det er tre kommunale barnehagar, kulturskule og skulefritidsordning.

Den næraste vidaregåande skulen er i Lom (10 km), men det er og vidaregåande skule på Otta (70 km).

Det er gode bussamband til Oslo og Trondheim, Måløy og Bergen.

Tilsetjing skjer etter forskrifter om tilsetjing av menighetsprest og med tilvising utlysings-teksten. Stillinga vert løna som 0930 sokneprest, lønstrinn 51-63. Innskot i Statens pensjonskasse.

Nærare opplysningar kan ein få ved å vende seg til fung. sokneprest i Skjåk, tlf: 6121 7035, mob. 9245 5523, eller Hamar bispedømmeråd 6255 0350.

Søknad med CV, kopi av nødvendige attester, vitnemål og referansar skal sendast til Hamar bispedømmeråd, Folkestadgt 52, 2317 Hamar innan 24. februar 2006.

Tunsberg bispedømme

Ledig stilling som sokneprest i Larvik prosti med Larvik sokn som tjenestested og Larvik, Nanset og Langestrand sokn som utvidet tjenesteområde.

Soknepresten i Larvik har Larvik prosti som tjenestedistrikt og Larvik sokn som tjenestested og særskilt arbeidsområde. Prostiet organiseres nå i henhold til nye tjenesteordninger for prost og menighetsprest.

Soknepresten leder prestatjenesten i soknet og sitter i Larvik menighetsråd.

Larvik kirke er fra 1677 og har sitteplasser til 400. I Larvik er det et barnegospelkor og søndagsskole. Det er de senere år etablert et kantori og den kirkemusikalske satsing er økende.

Larvik KUF har et moderne forsamlingshus som også er innviet til kirkelig bruk og Normisjon har et bedehus i nærheten av Larvik kirke.

I Larvik finnes det psykiatrisk sykehjem m/poliklinikk, bo- og aktivitetssenter, eldre-senter og et par aldershjem som alle regelmessig betjenes av prester/diakon. Sykehuset i byen og et mindre fengsel har også tidvis behov for kirkens tjenester - men disse har ingen fast geistlig betjening.

I Larvik sokn finnes det 2 barneskoler, 1 ungdomsskole samt videregående skoler.

Soknepresten tar seg av samarbeidet med barneskolene og ungdomsskolen. Forholdet mellom skole og kirke er svært godt.

Den store utfordringen i Larvik sokn er å engasjere unge familier og ungdom i menighetens arbeid og i gudstjenestefellesskapet. Menighetsrådet er i gang med en nytenkning der satsing på fornyelse av gudstjenestetilv og

menighetsliv står sentralt. Det er viktig at soknepresten kan ta del i dette, og det er et ønske at søkere blant annet kan relatere seg til følgende:

- har gode samarbeidsegenskaper og evne til å stå i kirkelige omstillingsprosesser
- vil videreutvikle gudstjenesteliv og et menighetsbyggende arbeid
- kan bidra til å utruste andre medarbeidere til tjeneste
- er innstilt på å medvirke til at søndagen blir et naturlig samlingspunkt for hele familien.
- har evne til samhandling med barn, unge og voksne.

De fellestrådsansatte i Larvik fellestrådsområde er organisert innenfor tre områder der Larvik, Nanset og Langestrand utgjør ett av disse. Prestetjenesten organiseres nå på samme måte, slik at prestene i hvert av de tre områdene utgjør et presteteam.

Et utvidet tjenesteområde utgjøres således av Larvik, Nanset og Langestrand sokn.

I Larvik, Langestrand og Nanset sokn bor til sammen ca. 13,500 mennesker fordelt med ca. 6500 i Larvik, 1500 i Langestrand og 5500 i Nanset.

Hvert sokn har egen kirke. Det er gudstjeneste hver søndag i Nanset og Larvik og to søndager i måneden i Langestrand.

De tre soknene betjenes av et presteteam som består av to likestilte sokneprester og kapellan 1, samt prost.

Den ene soknepreststillingen er knyttet til Nanset menighet med egen instruks. Kapellan 1 er knyttet til Langestrand.

Prestene har et felles ansvar for prestetjenesten i de nevnte sokn. Tjeneste i prostiet ut over grensene for utvidet tjenesteområde reguleres i egen arbeidsavtale.

Fordelingen av gudstjenester, kirkelige handlinger og annet prestearbeid avtales mellom prestene i det utvidede tjenesteområde. Ved uenighet tas beslutning av prost.

P.t. fordeles begravelser og vigslar i de tre soknene gjennom en ordning med tjenesteuker, der soknepresten i Larvik har 1/3 av disse. Soknepresten i Larvik har sammen med kapellan 1 og soknepresten i Nanset ansvar for konfirmantundervisningen i de tre soknene.

Soknepresten deltar i vaktberedskap og må påregne vakt ca hver 12. uke.

De tre soknene betjenes i tillegg til prestene av diakon (100%), kantor/organist og kirketjener ved alle 3 kirkene, og felles daglig leder for de tre soknene (sokneleder 100%). I Nanset sokn er det i tillegg to stillinger knyttet til trosopplæringsprosjekt.

Det er kontorer til prestene i et "kirkens hus" sentralt i Larvik sentrum. Flere av prostiets prester, samt administrasjon for menighetsråd og fellestråd har kontorer her. Dette gir et bredt og inspirerende miljø.

Innenfor prostiet er det et godt kollegialt fellesskap mellom prostiets 13 prester som møtes jevnlig til tekstsamtaler og faglige samlinger.

Nanset kirke er en arbeidskirke bygget i 1974 med plass til 400. I Nanset er det et godt arbeid i gang for alle aldersgrupper med kor- og klubbvirksomhet.

Langestrand kirke er en liten åttekantet kirke fra 1818 med plass til 200. I Langestrand menighet er det en menighetsbarnehage, og ved Nanset kirke drives det en barnepark.

Det er godt samarbeid mellom DnK og de ulike frimenighetene i byen. Pastorene fra disse menighetene møtes jevnlig i "Predikantringen" til samtaler og samarbeid.

Det er kirkegård på Langestrand og i Larvik med egne gravkapell.

Avstandene er små. Skyssgodtgjørelse etter statens satser.

Det er boplikt til stillingen i kommunal bolig beliggende på Torstrand Torg 5. Boligen er en verneverdig enebolig fra 1825 som ligger i et eldre boligområde. Det er kort vei til sentrum og til Larvik kirke. Boligen er modernisert og i god stand. Boligarealet er 160 m² og inneholder i 1. etg. gang, TV-stue, stue, kjøkken m/peis, kontor, soverom, bad/wc, vaskerom og vinterhage. I 2. etg er det Gang, 2 soverom og bad/WC. Oppvarming skjer ved elektrisitet/vedfyring. Det hører garasje til boligen og en liten tomt.

For bruk av bolig svares husleie etter fradragregulativets bestemmelser.

Bokmål nyttes i kommune og skole. Søkere må opplyse om de behersker begge målformer.

Tunsberg bispedømme gir sine medarbeidere tilbud om arbeidsveiledning (ABV).

Kvinner oppfordres til å søke.

Stillingen lønnes i stillingskode 0930 - sokneprest, lønsspenn 51-63 i Statens lønnsregulativ. Pensjonsinnskudd. Endelig lønnsfastsettelse ved egen prosedyre etter tilsetning. Øvrige godtgjøringer, rettigheter og forpliktelser som til enhver tid gjeldende for presteskapet.

Nærmere bestemmelser om tjenesteoppgaver for stillingen kan bli fastsatt av bispedømmerådet etter gjeldende prosedyre.

Opplysninger om stillingen ved henvendelse til prost Terje Fonk 33 17 30 07 el. bispedømme-kontoret, 33 35 43 00.

Tilsetningen skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder, og den som tilsettes må

a) rette seg etter endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenestebolig og husleie samt

b) avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål, tjenstedistrikt og bopel.

Søknad med CV, relevante attester, vitnemål og referanser sendes Tunsberg bispedømmeråd, Postboks 1253 Trudvang, 3105 Tønsberg, innen 27. februar 2006.

Nidaros bispedømme

Kapellan i Strinda prosti med Ranheim sokn og Charlottenlund sokn som tjenestested.

Det er ledig stilling som kapellan med Strinda prosti som tjenstedistrikt og med Ranheim sokn og Charlottenlund sokn som tjenestested.

Soknene ligger i den nordøstlige del av Trondheim kommune og grenser til Trondheimsfjorden i nord og Malvik kommune i øst. I Ranheim og Charlottenlund er det drøyt 13.000 kirkemedlemmer med ca 6.500 i hvert sokn.

Ranheim kirke er en murkirke fra 1933 og Charlottenlund kirke er en arbeidskirke fra 1973. Like ved Ranheim kirke ligger Ranheim menighetssenter med menighetssal, møterom og kontorlokaler

Menighetene betjenes av to sokneprester og

kapellan. Sokneprestene har sete i hver sine menighetsråd. I Strinda prosti er det i tillegg til prosten og prostipresten 11 menighetsprestestillinger.

Kontorsted for stillingen er i Ranheim menighetssenter. Her er det kontorfellesskap med sokneprest, kantor, diakon og kontorsekretær. Ranheim er for tiden felles kirkebokføringssted for begge sokn. Det er to organiststillinger felles for begge sokn. Kantor i 100% og organist i 20%. I Ranheim er det kirketjener i 50% og diakon i 50%. Diakonstillingen er for tiden vakant av budsjettmessige årsaker. I Charlottenlund er det diakon i 50% og kirketjener i 30%

Kirkelig statistikk for menighetene: 140 dåp, 100 gravferder, 25 vielser og 140 konfirmanter samt ca 90 gudstjenester i året. Prestene har gudstjenester i begge sokn og samarbeider om tjenesteuker for kirkelige handlinger. Prestene fordeler konfirmantgruppene seg imellom.

De største utfordringene for menighetene er innenfor barne- og ungdomsarbeidet samt diakonien. Kapellanen har hatt et spesielt ansvar for kontakten med skolene på Ranheim og for konfirmantarbeidet.

I Ranheim sokn er det åpent lekested, hyggestund for eldre og familiekor med ca 50 deltakere. Familiekoret er felles for begge sokn. I Charlottenlund er det søndagsskole annenhver søndag, speidergruppe og åpen ungdomskafé hver uke. Det er et godt samarbeid med skolene og det lokale sang- og musikklivet. Skoler og barnehager møter fram til gudstjenester før jul, og det er klassebesøk i kirkene fra enkelte klassetrinn.

I soknene er det 4 barneskoler, 2 ungdomsskoler og videregående skole. Når det gjelder utbyggingen av skoler, barnehager, helse- og sosialtjeneste og forholdene i lokalsamfunnet / kommunen for øvrig, vises til blant annet Trondheim Kommunes hjemmeside: www.trondheim.kommune.no.

Ellers vises også til menighetenes hjemmesider: www.ranheim.kirken.trondheim.no og www.charlottenlund.kirken.trondheim.no og bispedømmets hjemmeside: www.kirken.no/nidaros.

I prostiet er det blant prestene behov for supplerende kompetanse innenfor konfirmantarbeidet og ledertrening.

Nidaros bispedømme arbeider etter en strategisk plan som er gitt overskriften: "Kirken i Nidaros - sammen underveis". Bispedømmet har godt utbygde personaltiltak, herunder arbeidsveiledning. Bispedømmet er IA-virk-somhet og vårt mål er å få en balansert alders- og kjønns sammensetning i sokn/prosti samt legge til rette for mennesker med redusert arbeidsevne.

Med stillingen følger det kommunal bolig med boplikt. Boligen ligger sentralt på Ranheim i et etablert villastrøk 1,5 km fra Ranheim kirke og 3 km fra Charlottenlund kirke. Boligen er fra 1964 og nylig oppusset utvendig. Den er i to etasjer og med kjeller og egen garasje. I første etasje er vindfang, toalett, hall, vaskerom, kjøkken, spisestue, peisstue og TV-stue/bibliotek. Det er også hjemmekontor med egen inngang. I annen etasje er det bad, kott og 4 soverom. I kjelleren er det stor kjellerstue, vaskerom med toalett og dusjkabinett, matbod og stort kjellerrom. Til boligen hører stor hage med barnesikkert gjerde mot Ranheimsvegen.

Målformen i soknene er bokmål. Søkerne må opplyse om de behersker begge målformer.

Tilsetting skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder og den som tilsettes må rette seg etter følgende:

a) endringer i lover tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenesteordning, beredskapsordning, tjenestebolig og husleie.

b) avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål og bosted.

Vi søker etter en prest som kan fylle stillingen i henhold til tjenesteordningen, de oppgaver og utfordringer som er beskrevet foran og som - særlig kan være med å utvikle arbeid blant barn og unge, herunder konfir-mantarbeidet, ledertrening og trosopp-læring

- evner å bidra til gode samarbeidsforhold, trivsel, engasjement og er kontaktskapende,

- evner å arbeide selvstendig og samtidig i fellesskap med kolleger.

Stillingen er plassert i kode 0922 og lønnes i ltr. 44-59. Pensjonsinnskudd. Skyssgodtgjøring.

Opplysninger om stillingen fås ved henvendelse

til Nidaros bispedømmeråd, tlf. 7353 9100 eller prosten i Strinda tlf. 7254 0180.

Søknad med CV, attester og referanser sendes Nidaros bispedømmeråd, Erkebispegården, 7013 Trondheim innen 20. februar 2006. Attester vil ikke bli returnert.

Nidaros bispedømme

2. gangs utlysning: Sokneprest i Gauldal prosti med Haltdalen, Ålen og Hessdalen sokn som tjenestested.

Det er ledig stilling som sokneprest med Gauldal prosti som tjenestedistrikt og med Haltdalen sokn, Ålen sokn og Hessdalen sokn som tjenestested.

Soknene tilsvare Holtålen kommune som har ca. 2200 innbyggere. Kommunen ligger mellom Røros og Støren.

Soknepresten har nå sete i Haltdalen menighetsråd, Ålen menighetsråd, Hessdalen menighetsråd og Håltålen kirkelige fellestråd.

I soknene er det 3 kirker og ett kapell: Haltdalen kirke som ligger ved prestegården og er fra 1881. Aunegrenda kapell fra 1952, Ålen kirke fra 1882 og Hessdalen kirke fra 1949. I Haltdalen ligger også Haltdalen nye stavkirke som eies av en egen stiftelse.

Menighetene betjenes av sokneprest. I hele prostiet er det i tillegg til prosten og prostiprest 10 menighetspreststillinger.

Kontorsted er i kommunesenteret Ålen. Her er det kontorfellesskap med daglig leder, kontorfullmektig, organist og 2 kirketjenere.

Menighetene er utpregede folkekirkedistrikt. Terskelen kan være høy for mange til å delta i "tradisjonelt" menighetsarbeid. Gudstjenestene har varierende tilslutning gjennom året, men med meget god søkning i høytider, nasjonale festdager, ved friluftsgudstjenester etc. Oppslutning om dåp, kirkelig konfirmasjon, begravelser og kirkelige vielser er svært høy. Folk er glad i og opptatt av kirkene sine og dugnadsånden står sterkt når noe skal utføres på kirker og kirkegårder. Natur og friluftsliv, sanitetsforening og korvirk-

somhet, er alle samlende faktorer i lokalsamfunnet, og det er naturlig at kirken er inkludert i dette.

Det er 3 kommunale institusjoner hvor det holdes jevnlig andakter. Samarbeidet mellom skole og kirke er godt.

Kirkelig statistikk for menighetene: 22 dåp, 40 begravelser, 9 vielser og 36 konfirmanter samt 75 forordnede gudstjenester i året.

De største utfordringene for menighetene er innenfor barne- og ungdomsarbeidet.

Når det gjelder utbyggingen av skoler, barnehager, helse- og sosialtjeneste og forholdene i lokalsamfunnet/kommunen for øvrig, vises til blant annet kommunens hjemmeside: www.holtalen.kommune.no. Elles vises også til bispedømmets hjemmeside: www.kirken.no/nidaros

I prostiet er det blant prestene behov for supplerende kompetanse innenfor barne- og ungdomsarbeid, natur/friluftsliv og kirke, samt liturgisk arbeid.

Det er ønskelig at den som tilsetts kan inspirere og bidra til å utvikle et godt tilbud til barn og unge.

Nidaros bispedømme arbeider etter en strategiske plan som er gitt overskriften: "Kirken i Nidaros - sammen underveis". Bispedømmet har godt utbygde personaltiltak, herunder arbeidsveiledning, kollegastøtteordning og fadderordning for nytilsatte. Bispedømmet er IA-virksomhet og vårt mål er å få en balansert alders- og kjønns sammensetning i sokn/prosti samt legge til rette for mennesker med redusert funksjonsevne.

Med stillingen følger det bolig med boplikt. Boligen er på ca 240 m², med full kjeller og kaldloft. 1.etg har 3 stuer og rom for bibliotek, kjøkken, lite toalett og gangareal. 2.etg har 4 soverom, bad og gangareal. Til boligen ligger usjenert hage. Huset er vesentlig oppgradert i 2005 med nytt kjøkken, vaskerom og bad. Ny dobbel garasje med utebod er under oppføring.

Målformen i soknene er bokmål og søkerne må opplyse om de behersker begge målformer.

Tilsetning skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder og den som tilsettes må rette seg etter følgende:

- a) endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenesteordning, beredskapsordning,

tjenestebolig og husleie.

- b) avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål og bosted.

Vi søker etter en prest som kan fylle stillingen i henhold til tjenesteordningen, de oppgaver og utfordringer som er beskrevet foran og som:

- gjerne har særskilt kompetanse innen natur/friluftsliv og kirken, og i å utvikle folkekirkens tilstedeværelse i lokalsamfunnet
- evner å bidra til gode samarbeidsforhold, trivsel, engasjement og er kontaktskapende
- evner til å jobbe selvstendig og samtidig i fellesskap med kolleger

Stillingen er plassert i kode 0930 og lønnes i ltr. 51-63. Pensjonsinnskudd. Skyssgodtgjøring. Opplysninger om stillingen fås ved henvendelse til Nidaros bispedømmeråd, tlf. 73 53 91 00 eller prosten i Gauldal tlf. 72 40 31 50.

Søknad med CV, attester og referanser sendes Nidaros bispedømmeråd, Erkebispegården, 7013 Trondheim innen 20. februar 2006. Attester vil ikke bli returnert.

Nidaros bispedømme

Sokneprest i Nord-Innherad prosti med Snåsa sokn som tjenestested.

Det er ledig stilling som sokneprest med Nord-Innherad prosti som tjenestedistrikt og med Snåsa sokn som tjenestested.

Soknet tilsvarende Snåsa kommune som har ca. 2260 innbyggere og store friluftsområder. Kommunen er en jordbrukskommune med beskjeftigelse innenfor jord, skifer og tømmer. Snåsa sentrum ligger 58 km fra Steinkjer og 18 mil nord for Trondheim. Det går daglig buss til videregående skoler i Grong og Steinkjer. E-6 og nordlandsbanen passerer gjennom kommunen.

I Snåsa sokn er 98% av innbyggerne kirke-medlemmer. Soknepresten er medlem i menighetsrådet som også ivaretar fellesrådsopp-gavene.

Snåsa kirke er en middelalderkirke i stein som ble påbygget i 1869 og med plass til 500 personer. I tillegg til kirken finnes kirkestedet Megard, med Norges nordligste Olavskilde.

Menigheten betjenes av sokneprest. I hele prostiet er det i tillegg til prosten og prostiprest 10 menighetspreststillinger.

Kontorsted er i nordfløyen av prestegården. Her er det kontorfellesskap med kirkeverge, sekretær og kantor. I soknet er det også stillinger for kirketjenere, klokker/diakoniarbeider og renholder.

Statistikk fra 2004: 24 dåp, 39 konfirmanter, 10 vielser, 23 begravelser. Det er 45 forordnede gudstjenester i året. Gjennomsnittlig antall deltakere per gudstjeneste er 85.

Snåsa ligger sentralt i sørsamisk område og det holdes to gudstjenester årlig med sør-samisk liturgi. Snåsa menighet samarbeider med prest for sørsamer og inngår i en utprøving av hjelpemateriell til bruk ved sørsamiske gudstjenester.

Snåsa menighet er en folkekirkelig menighet. I år 2000 ble kirken og området rundt valgt som tusenårssted. Det er et velfungerende kirke-skolesamarbeid med en oppslutning på 94%.

Det er to barnekor og et seniorkor. Soknepresten leder konfirmantundervisningen og samarbeider med kantor, diakoniarbeider og frivillige. Menighetsarbeidet er organisert gjennom blant annet diakoniutvalg, musikkutvalg og gudstjenesteutvalg.

De største utfordringene for menigheten er innenfor trosopplæringsreformen. Soknepresten har hatt et spesielt ansvar for krisearbeid og samarbeider helsepersonell ved kriser.

Snåsa har et rikt kultur- og musikkliv og aktivt idrettsarbeid. Kommunen har full barnehagedekning og et godt utbygd helsevesen.

Når det gjelder utbyggingen av skoler, barnehager, helse- og sosialtjeneste og forholdene i lokalsamfunnet/kommunen for øvrig, vises til blant annet kommunens hjemmeside: www.snasa.kommune.no. Ellers vises også til bispedømmets hjemmeside: www.kirken.no/nidaros

Nidaros bispedømme arbeider etter en strategisk plan som er gitt overskriften: "Kirken i

Nidaros - sammen underveis". Bispedømmet har godt utbygde personaltiltak, herunder arbeidsveiledning. Bispedømmet er IA-virkosomhet og vårt mål er å få en balansert alders- og kjønns sammensetning i sokn/prosti samt legge til rette for mennesker med redusert funksjonsevne.

Med stillingen følger det bolig med boplikt på Vinje prestegård. Boligen er et praktbygg fra 1750 og ligger naturskjønt og skjermet fra trafikk, selv om det ligger sentralt. Presteboligen har en grunnflate på 170 kvm og er på to etasjer. I tillegg er det kjeller og mørkeloft. 1. etg. inneholder entre, kjøkken med peis, spise- eller dagligstue, storstue med peis og et gjesterom. I 2. etg. er det 4 soverom, stue og et stort bad med tørkerom. Uthus og vedbod hører med til boligen.

Målformen i soknet er bokmål. Søkerne må opplyse om de behersker begge målformer.

Tilsetning skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder og den som tilsettes må rette seg etter følgende:

- a) endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenesteordning, beredskapsordning, tjenestebolig og husleie.
- b) avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål og bosted.

Vi søker etter en prest som kan fylle stillingen i henhold til tjenesteordningen, de oppgaver og utfordringer som er beskrevet foran og som:

- gjerne ønsker å jobbe med sjelesorg og som lett får kontakt med barn og unge
- evner å bidra til gode samarbeidsforhold, trivsel, engasjement og er kontaktskapende
- evner til å jobbe selvstendig og samtidig i fellesskap med kolleger

Stillingen er plassert i kode 0930 og lønnes i ltr. 51-63 Pensjonssinnskudd. Skyssgodtgjøring.

Opplysninger om stillingen fås ved henvendelse til Nidaros bispedømmeråd, tlf. 73 53 91 00 eller prosten i Nord-Innherad ved Steinkjer kirkekontor tlf. 74 14 57 00.

Søknad med CV, attester og referanser sendes Nidaros bispedømmeråd, Erkebispegården, 7013 Trondheim innen 20. februar 2006. Attester vil ikke bli returnert.

Sør-Hålogaland bispedømme

Prostiprest i Bodø domprosti.

Domprostiet omfatter foruten Bodø, kommunene Meløy, Gildeskål, Værøy og Røst. Prostiet består av 14 menigheter som betjenes av 16 menighetsprester.

Det er vedtatt nye tjenesteordninger og den implementering av disse som nå er i gang, kan medføre justeringer av arbeidsområde og tjenstedistrikt.

Prostiprestens oppgave er todelt:

- dels å være med å dekke opp for gudstjenester og kirkelige handlinger i prostiet når menighetenes faste prester har fri

- og dels bistå domprosten i tilretteleggelsen og utviklingen av prestatjenesten i prostiet.

Slik tilretteleggelse har fått en ny og viktig dimensjon i forbindelse med innføringen av nye tjenesteordninger både for prost og menighetsprester.

Prostipresten vil sammen med domprosten ha kontor og base i nyinnredede lokaler for Bodø kirkelige fellesråd i byens sentrum noen hundre meter fra Bodø Domkirke. Prostipresten vil normalt være en del av stabsfellesskapet i Domkirken.

Det kirkelige, kulturelle og samfunnsmessige miljøet i prostiet er rikt og engasjerende. Kirkemusikken har en spesiell plass i området med Bodø som et sentrum. To av menighetene har trosopplæringsprosjekter. Andelen av konfirmanter er blant de høyeste i landet. Det kirkelige miljøet preges gjennomgående av en åpen, folkekirkelig tradisjon.

I Bodø vokser befolkning (rundt 45.000 innbyggere), mens andre menigheter strever med fraflytting. Kirkens rolle og funksjon framstår som viktig og utfordrende i disse prosessene, og prostipresten vil kunne bli en viktig medspiller i refleksjonen om hva det vil si å være kirke nettopp her i dette området gjennom den nærkontakt en får med mennesker og miljøer i hele prostiet.

Personlig egnethet til stillingen vil bli vektlagt.

Kvinner oppfordres til å søke.

Det hører ikke tjenestebolig til stillingen, og det er ikke knyttet refusjonsordning til egen eller leid bolig. En vil imidlertid være behjelpelig med å skaffe bolig.

Det er en forutsetning for tjenesten at en kan bruke egen bil. Avstanden fra Bodø til Halså, lengst sør i Meløy kommune er ca 20 mil. Skyssgodtgjørelse utbetales etter Statens reiseregulativ.

Stillingen lønnes i stillingskode 1464 ltr 44-61. Pensjonsinnskudd i Statens Pensjonskasse. I tillegg kommer særlige regulativmessige godtgjøringer.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til domprost Tor B Jørgensen, tlf 75552660 (kontor)/91645326 (mobil) eller Sør-Hålogaland bispedømmekontor tlf 75548550.

Søknad med bekreftede kopier av vitnemål, attester, referanser m.v. sendes Sør-Hålogaland bispedømmeråd, Tolder Holmers v 11, 8003 Bodø innen 02.02.06.

Sør-Hålogaland bispedømme

Kapellan i Nord-Helgeland prosti med særskilt tjenestested Tjøtta og Alstahaug.

I Petter Dass sine fotefar

Kirkestedet Alstahaug har en nesten magisk klang. Her var Hr. Petter sokneprest fra 1689 til 1707. Nord-Norges første bispete var her, og Alstahaug kirkested er Nordland fylkes 1000-års sted. Bygging av et Petter Dassmuseum ved Alstahaug kirke er i gang. Fylke, stat, kommune og kirke samarbeider om et stort formidlingssenter. Arkitektfirmaet Snøhetta har tegnet museet. Her vil den nye presten være en viktig lagspiller. Kirke - historie - kultur - natur - formidling .

Det er vedtatt nye tjenesteordninger og den implementering av disse som nå er i gang, kan medføre justeringer av arbeidsområde, tjenstedistrikt og omgjøring av stillingen fra kapellan til sokneprest.

Vår Herre var gavmild da han skapte Nord-Helgeland. Her er vakkert, skiftende, spennende, utfordrende, mjukt, vekslende lys og her er godt å bo.

Det er her - midt i Norge - ute ved havet vi ønsker en prest som vil og kan fylle de oppgavene vi ønsker skal fylles.

Tjøtta og Alstahaug sokn utgjør sammen med Sandnessjøen sokn Alstahaug kirkelig fellesrådsområde. Alstahaug kommune har om lag 7200 innbyggere. Av disse bor ca. 1500 i Alstahaug og Tjøtta sokn.

Tjøtta kirke er fra 1851 og har 310 sitteplasser. Alstahaug kirke er bygd ca. 1200 og har 288 sitteplasser.

I soknene er det to grunnskoler. I Sandnessjøen er det videregående skole med flere studieretninger.

Det er god kommunikasjon både nordover og sørover fra Sandnessjøen med fly og båt. Buss til Mosjøen korresponderer med tog sørover og nordover.

Kontoret er vedtatt flyttet til menighets-senteret i Sandnessjøen. Der har prost, sokneprest i Sandnessjøen, kapellan i Tjøtta og Alstahaug, prostiprest, kantor og organist, kirkeverge, kateket og to sekretærer sin arbeidsplass. Det er gode samarbeidsforhold i staben.

I fellesrådsområdet er det tilsatt tre kirke-tjenere i til sammen 260 % stilling. Det er 38 km fra Tjøtta til Sandnessjøen.

Den som blir tilsatt i stillingen som kapellan i Tjøtta og Alstahaug vil også gå inn i en turnus sammen med Sandnessjøen, vedrørende tjenesteuker, kirkelige handlinger og guds-tjenesteavvikling.

Kapellanen vil ha et særlig ansvar knyttet til formidling av det kirkelige i tilknytning til Petter Dass museet og kirken på Alstahaug. Dette krever interesse for, og vilje til å opparbeide seg kompetanse på kirke - kultur relasjoner. Vi ønsker å tilsette en person som har gode formidlingsevner.

På Tjøtta der boligen ligger er det grunnskole, et lite eldre senter og en forsknings-stasjon - Planteforsk. Bosettingen i Alstahaug og Tjøtta sokn er til dels spredt, men ligger i hovedsak langs RV 17.

Tjenestebolig med boplikt ligger vakkert til med utsikt over fjorden. Det er en etasjes romslig prestegård bygget i 1860 årene. I første etasje er tre mindre stuer, hjemmekontor, bad, gjestetoalett, soverom, to innganger og kjøkken.

I andre etasje er det fem soverom, en større bod, vaskerom og bad som er under rehabilitering. Fire av soverommene samt de fleste rom i første etasje skal pusses opp i forbindelse

med presteskifte. Det er nybygd garasje med bod plass.

Målform i kirke og skole er bokmål.

Vi vil vektlegge personlig egnethet til stillingen.

Kvinner oppfordres til å søke.

Stillingen lønnes etter Statens regulativ og er plassert i lønnsplanet l.tr. 44-59. I tillegg kommer særlige regulativmessige godtgjøringer.

Skyssgodtgjørelse utbetales etter Statens regulativ. Pensjonsinnskudd i Statens Pensjonskasse.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til prosten i Nord-Helgeland på tlf. 75 97 57 20, eller ved å ringe Sør-Hålogaland bispedømmekontor - 75 54 85 50.

Søknad med CV, referanser, bekreftede vitnemål og attester sendes Sør-Hålogaland Bispedømmeråd, Tolder Holmers vei 11, 8003 Bodø innen 02.02.06.

Sør-Hålogaland bispedømme

Ledig vikariat som sokneprest i Lofoten prosti med tjenestested Flakstad og Moskenes sokn.

Kirken i Sør-Hålogaland skal gi mennesker del i evangeliet. Vi vil bygge Kristus-fellesskap der vi bor. Vi vil arbeide for at alle dømte har mulighet for opplæring i kristen tro og liv. De to fremste Satsningsområder er Guds-tjenesteliv og Medarbeiderskap. (Utdrag fra Bispedømmerådets strategidokument 2003-2006)

Det er ledig vikariat som sokneprest i 100% st. i Lofoten prosti med tjenestested Flakstad og Moskenes sokn. Vikariatet er ledig fra dags dato til 1.september 2007.

Ønsker du spennende utfordringer samt tjenestegjøre som prest i et av Norges fineste områder? Ja, da er dette stillingen for deg. Du vil få ansvar for to sokn som tilsvarende kommunene Flakstad og Moskenes. Kommunene ligger i naturskjønne omgivelser lengst vest i Lofoten. Moskenes har ca. 1200 innbyggere mens det i Flakstad bor ca.1470 innbyggere. Begge kommunene er moderne og

servicevennlige kommuner. Tjenestetilbudet i alle viktige funksjoner er godt utbygd.

Målform i kirke og skole er bokmål.

Vi vil vektlegge personlig egnethet til stillingen.

Kvinner oppfordres til å søke.

Vikariatet lønnes etter Statens regulativ og er plassert i lønns spennet l.tr. 51-63. I tillegg kommer særlige regulativmessige godtgjøringer.

Skyssgodtgjørelse utbetales etter Statens regulativ. Pensjonsinnskudd i Statens Pensjonskasse. Det vil bli stilt egnet husvære til disposisjon til lave kostnader.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til prosten i Lofoten på tlf. 75 42 03 60, eller ved å ringe Sør-Hålogaland bispedømmekontor - 75 54 85 50.

Søknad med CV, referanser, bekreftede vitnemål og attester sendes Sør-Hålogaland Bispedømmeråd, Tolder Holmers vei 11, 8003 Bodø innen 02.02.06

Se også www.aetat.no, www.kirken.no/sor-haalogaland samt LK nr 02 og 03.

Det er vedtatt nye tjenesteordninger og implementering av disse som nå er i gang, kan medføre justeringer av arbeidsområde og tjenestedistrikt.

Diakonhjemmet Sykehus

Diakonhjemmet Sykehus AS har funksjon som lokalsykehus for ca. 115 000 innbyggere i Ullern, Frogner og Vestre Aker bydel innen indremedisin, generell kirurgi og psykiatri. I revmatologi og revmakirurgi har sykehuset sentral- og regionsykehusfunksjon. De psykiatriske avdelingene ligger på Vinderen og på Skillebekk i Oslo samt på Søndre Borgen i Asker. Diakonhjemmet Sykehus AS er et non-profit aksjeselskap eid av stiftelsen Det Norske Diakonhjem, som er en diakonal stiftelse innen Den norske kirke. Sykehuset selger sine tjenester til staten ved Helse Øst RHF.

Sykehusprest

Ved Klinisk aktivitetsavdeling (KLA) er det ledig 100% fast stilling som sykehusprest.

KLA organiserer grupper som fysio- og ergoterapeuter, sosionomer m.fl. Prestene er under kirkelig tilsyn av Oslo biskop.

Prestetjenesten består av tre prester og betjenerer både psykiatriske- og somatiske avdelinger. Den nye presten vil inngå i tredelt døgnkontinuerlig vaktordning som for tiden er kompensert med et fast beløp i året. Tilkallinger lønnes pr. time.

Det er gudstjeneste hver søndag på hovedsykehuset. Den enkelte prest har ansvar for hver 3.søndag. I alderspsykiatrien er det også gudstjeneste 2.hver fredag. Arbeidstiden er 35,5 timer pr uke.

Stillingen innebærer: Samtaler, sjelesorg med pasienter, pårørende og ansatte, undervisning for pasienter og ansatte, veiledning, gudstjenester og andre kirkelige handlinger, samt noe miljøskapende arbeid. Søker må være ordinert prest i Den norske Kirke.

Videre er det ønskelig at søker har relevant klinisk videreutdanning eller PKU. Det vektlegges gode samarbeidsevner, personlig egnethet og god faglig kompetanse. Søker bør ha sertifikat og disponere bil.

Kontaktpersoner: Hovedprest Eivind Brager, tlf. 22 45 15 18 og sykehusprest Aud Irene Svartvasmo, tlf. 22 45 48 32.

Les mer om stillingen på www.diaconhjemmet.no hvor vi har fullstendig utlysning og elektronisk søknadsskjema.

Søknadsfrist: 10.02.06

Nyhet fra Luther Forlag

Mitri Raheb

BETLEHEM UNDER BELEIRING

En spennende og annerledes bok om Midtøsten-konflikten. Betlehem er byen der Fredsfyrsten ble født. Hvordan er det å leve i byen i dag? En bok om lidelse og sorg, men fremfor alt om håp om en fremtid for både israelere og palestinere. "En vekker for kristne i Norge" - Ørnulf Steen, gen.sekr. i Norges kristne Råd

Kr 198,-

82-531-4477-6

Luther ForlagBesøk oss på: www.lutherforlag.no

Nyhet fra Luther Forlag

Philip Yancey

RYKTER OM EN ANNEN VERDEN

Er den synlige verden alt som er?

Hva med ryktene som går om at det finnes en usynlig verden?

Hva med skjønnheten som betar, friheten som kaller, hensikten som utfordrer? Er dette alt, eller er det spor som leder oss videre? I tilfelle, hvor hen?

I *Rykter om en annen verden* inviterer Philip Yancey oss til å slå følge med ham inn i grenselandet mellom tro og tvil.

Kr 228,-

82-531-4479-2

Luther ForlagBesøk oss på: www.lutherforlag.no

UTKOMMER annenhver uke på Luther Forlag og redigeres av praktikumsrektor Halvor Nordhaug, rektor Vidar L. Haanes, prost Jan Otto Myrseth og kapellan Sunniva Gylver. «Fra bokfronten» redigeres av kapellan Morten Erik Stensberg. *e-post: tangenmenighet@sensewave.com*

REDAKSJON

Luthersk Kirketidende, co/Tor Arne Berntsen,
Luftkrigsskolen, Vernes mil.
Pb 403, 7501 Stjørdal
Red. sekr.: Cand.theol. Tor Arne Berntsen
Tlf. 917 32 847
e-post: redaksjon.lk@lutherforlag.no

LESERINNLEGG til Luthersk Kirketidende mottas med takk, og kan sendes til ovenstående e-post adresse.

ABONNEMENT, ADRESSEENDRING O.L.:

Luthersk Kirketidende v/Björg Gjelsvik,
Bok & Media AS Grensen 15 0159 OSLO.
Tlf. 22 00 87 70. Fax. 22 00 87 71.
e-post: bjorg.gjelsvik@bokogmedia.no

Pris kr. 490,- pr. år for Norge. Utlandet kr. 550,- pr. år.
Kontonummer: 3000.14.73669

ANNONSEPRISER

Det er muligheter for følgende 6 annonsemøduler i LK:

1. *1/2 kvartside* (Høyde 42 mm, bredde 61 mm) kr 375,- +moms
2. *Kvartside* (Høyde 42 mm, bredde 127 mm) kr. 615,- +moms
3. *Halvside* (Høyde 177 mm, bredde 61 mm) kr. 1090,- +moms
4. *Halvside* (Høyde 85 mm, bredde 127 mm) kr. 1090,- +moms
5. *3/4 side* (Høyde 130 mm, bredde 127 mm) kr 1700,- +moms
6. *Helside* (Høyde 177 mm, bredde 127 mm) kr. 1940,- +moms

ISSN 0332-5431

